

Jezsuita Roma Szakkollégium

ÉVKÖNYV

2018–2019

Tartalom

Jezsuita Roma Szakkollégium Évkönyv
2018/2019

Alapítás éve: 2011
Alapító és fenntartó:
Jézus Társasága
Magyarországi Rendtartománya
1085 Budapest, Horánszky utca 20.
www.jezsuita.hu

Felelős kiadó:
Hámori Orsolya
Jezsuita Roma Kollégium és Szakkollégium
1191 Budapest, Hunyadi utca 2–4.
Titkárság: +36 1 704-8950
E-mail: iroda@jrsz.hu,
www.jrsz.hu

Cikkszerzők: Bartal Attila, Báder József, Hajó Edina, Hatvani Ádám, Kása Anita,
Ónody-Molnár Dóra, Rácz Bianka, Solymosy József Bonifác, Virág Ádám

Szerkesztette:
László Ramóna

A nyomdai előkészítést végezte:
Fábián Attila

A nyomdai kivitelezést végezte:
Wings Group Kft.

Kedves Barátunk!	5
SZAKKOLLÉGISTÁK	6
MUNKATÁRSÁK	17
SZAKKOLLÉGIUMI TÁRSINTÉZMÉNYEK	18
KOLLÉGIUMUNK A SZÁMOK TÜKRÉBEN	19
TANULMÁNYI RENDSZER	20
JUNIOR DOLGOZATOK	22
KURZUSOKTATÓK	24
A 2018/19-ES TANÉV KURZUSAI	25
Az önkormányzatiság kialakítása a JRSZ-ben	31
Az őszi félév programjai	36
A tavaszi félév programjai	38
KRSZH tanévnyitó tábor a JRSZ szervezésében	40
Újabb Trianon fenyeget	43
Mit adott a szakkolinak az EU?	47
Esély a jövőre – Fiatalokat támogat a roma szakkollégium	48
Megújult a JRSZ épülete	50
Lelkiség a JRSZ-ben	52
Interjú Mihalkov Ferencsel	54
Szakkollégiumért díj 2018/19	58
Beszélgetés az Év Szakkollégistájával	61

Én nem tudom, hogyan kell.
Bármit. A „dolgot”.
Csak van, hogy sikerül (nem is kevészer)
– de, hogy is mondjam? nem: nekem.
Hangszer ne legyen büszke a zenére.

Fodor Ákos

Kedves Barátunk!

Amikor a 2018/2019-es tanévre gondolok vissza, három nagyon emlékezetes kép villan fel előttem: az elsőn rendezvénysátorban, kabátban, KRSZH-logós hátizsákkal szórakozik több száz fiatal, akik a mi szervezésünk eredményeként tölthettek két önfeledt napot Tatán. A második képen Csíksomlyón, egy nagy jezsuita logós esernyő alatt összegubó, mosolygó diákok vannak, akik a pápa érkezésére várnak. A harmadik kép pedig a Széder-esten készült a szakkollégium nagytermében, az elegáns ruhában, komoly arccal a vacsorára készülő hallgatókról.

Elégedettséggel nézek vissza ezekre a képekre, és hála van bennem. A közösség ereje mutatkozik meg, amely testvériességen és – merem mondani – hiten alapszik. S itt jut eszembe a fent idézett Fodor Ákos vers, mert a szívem mélyén azt hiszem, hogy ezt látták már előre az alapítóink, mielőtt az intézményt útjára indították. A szakkollégium talán ebben az évben volt a leginkább „jeszuita”, ami nem a misék vagy lelkigyakorlatok számában mutatkozott meg, hanem azokban a pillanatokban, amikor a hétköznapi kis csodák történtek velünk: amikor a közös tanévnyitó istentiszteleten hívő és nem hívő, diák és munkatárs egyszerre érezhette ugyanazt a meghatódottságot, ahogyan az első diákokat együtt áldottuk meg, vagy amikor tizenkét szakkollégista a vizsgaidőszak közepén, éjszakai utazást vállalva utazott el a pápai misére, vagy éppen amikor egy meghitt vacsoraasztalnál a legkülönbözőbb felekezethez tartozó diákok együtt emlékeztek meg az egyiptomi kivonulásról a zsidó hagyományok szerint.

A hála, a büszkeség tárgya tehát nem a közösség maga, sokkal inkább azok a tenni akaró és sokat tevő jezsuiták, oktatók, munkatársak, támogatók – s persze nem utolsósorban – hallgatók, akik lelkesedésének *melléktermékeként* alakult ki a kölcsönös tisztelet, az egymásra odafigyelés és a bizalom.

Ezzel a hálával adjuk át ezt az évkönyvet Neked, Kedves Barátunk, abban a reményben, hogy a továbbiakban is hasonló kis csodák fémjelzik majd, hogy valami jó ügyön dolgozunk.

Hátori Orsolya rektor

SZAKKOLLÉGISTÁK

Báder József

Kápolna

Eötvös Loránd
Tudományegyetem

Tanító szak

Angol

Czigány Máté Gábor

Budapest

Budapesti Műszaki
és Gazdasági Egyetem

Vegyészmérnök szak

Angol, német

Cellár Adrienn Vivien

Sárkeresztúr

Országos Rabbiképző
– Zsidó Egyetem

Felekezeti szociális
munkás szak

Angol

Csányi Levente

Kiskunhalas

Pázmány Péter
Katolikus Egyetem

Magyar-pedagógiai tanári szak

Angol, francia

Cseke Tamás

Kisszállás

Budapesti Corvinus Egyetem

Nemzetközi tanulmányok szak

Angol, francia

D. Nagy Márton

Békés

Pázmány Péter
Katolikus Egyetem

Szociológia szak

Angol, német, lovári

Dócs Eszter Alexandra

Cigánd

Magyar Táncművészeti Főiskola

Táncos és próbavezető

Angol, lovári

Erdei Anita

Tunyogmatolcs

Óbudai Egyetem

Kereskedelem és marketing
felsőoktatási szakképzés

Angol

Farkas Dzsenifer

Kamond

Budapesti Gazdasági
Egyetem

Emberi erőforrások szak

Angol

Farkas Evelin Ivett

Doboz

Budapesti Corvinus Egyetem

Nemzetközi gazdálkodás szak

Angol, német

Farkas Rebeka

Nagybörzsöny

Eötvös Loránd
Tudományegyetem

Jogász szak

Német

Gonda Ábel

Szeged

Budapesti Műszaki
és Gazdasági Egyetem

Üzemmérnöki informatikus szak

Angol

Hatvani Ádám

Komárom

Nemzeti Köszolgálati Egyetem

Nemzetközi igazgatási szak

Angol, német

Horváth Barbara

Kaposvár

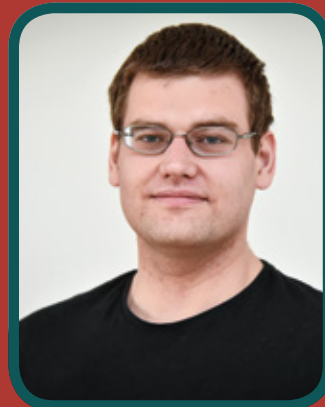
Károli Gáspár
Református Egyetem

Anglisztika szak

Angol

Kovács László Zoltán

Salgótarján

Károli Gáspár
Református Egyetem

Osztatlan tanári szak

Angol

Komlósi Róbert György

Doboz

Óbudai Egyetem

Villamosmérnök szak

Angol, olasz

Lakatos Krisztián

Pátka

Országos Rabbiképző
– Zsidó Egyetem

Felekezeti szociális munkás szak

Angol, lovári

Molnár Regina

Budapest

Semmelweis Egyetem

Ápolás és betegellátás képzés

Angol, német

Németh Patricia

Nádasd

Budapesti Műszaki
és Gazdasági Egyetem

Mérnökinformatikus szak

Angol

Oláh Attila

Sajóhídvég

Budapesti Műszaki
és Gazdasági Egyetem

Építőmérnök szak

Angol, lovári

Oláh Orbán

Etes

Országos Rabbiképző
– Zsidó Egyetem

Felekezeti szociális
munkás szak

Angol

Oláh Zsolt

Jászapáti

Eötvös Loránd
Tudományegyetem

Történelem szak

Angol, lovári

Orsós Tamás

Lábod

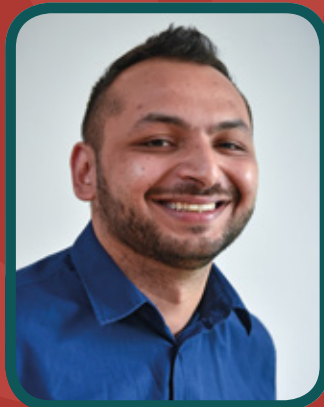
Budapesti Metropolitan
Egyetem

Pénzügy és számvitel szak

Angol

Orsós Zoltán

Velény

Károli Gáspár
Református Egyetem

Jogász szak

Angol, francia

Rácz Bianka

Mátraterenye

Budapesti Metropolitan
Egyetem

Emberi erőforrások szak

Angol

Sallai Jenő

Hévíz

Vienna Konservatorium

Hegedű szak

Német

Sőregi Ágnes

Budapest

Budapesti Műszaki
és Gazdasági Egyetem

Környezetmérnök szak

Angol, német

Szénási Dezső

Tura

Szent István Egyetem

Építészmérnök szak

Angol, lovári

Tóth Ábrahám

Szeged

Budapesti Corvinus Egyetem

Emberi erőforrások szak

Angol, spanyol

Varga Valentina

Hódmezővásárhely

Nemzeti Közsolgálati
Egyetem

Közigazgatás-szervező szak

Angol

Zsigmond Kitti

Lukácsháza

Eötvös Loránd
Tudományegyetem

Angol-német szakos
osztatlan tanári képzés

Angol, német, lovári

MUNKATÁRSAK

László Ramóna
tanulmányi vezető

Asztalos Dániel
oktatásszervező

Kása Anita
referens

Hátori Orsolya
rektor

Bartal Attila
projektvezető

A kollégium lelki segítői:

Hofher József SJ

Horváth Ferenc SJ (2019 februárjától)

Mihalkov Ferenc SJ (2019 februárjától)

SZAKKOLLÉGIUMI TÁRSINTÉZMÉNYEK

KERESZTÉNY ROMA SZAKKOLLÉGIUMI HÁLÓZAT

JEZSUITA EGYETEMI KOLLÉGIUMOK

EGYETEMI ROMA SZAKKOLLÉGIUMOK

KERESZTÉNY ROMA SZAKKOLLÉGIUMI HÁLÓZAT

1. Jezsuita Roma Szakkollégium, Budapest 29 fő
2. Budapesti Református Cigány Szakkollégium 27 fő
3. Pécsi Evangélikus Roma Szakkollégium 21 fő
4. Miskolci Görögkatolikus Cigány Szakkollégium 29 fő
5. Evangélikus Roma Szakkollégium, Nyíregyháza 30 fő
6. Wáli István Református Cigány Szakkollégium, Debrecen 27 fő
7. Szent Miklós Görögkatolikus Roma Szakkollégium, Debrecen 27 fő
8. Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium 32 fő

JEZSUITA EGYETEMI KOLLÉGIUMOK

9. Szent Ignác Jezsuita Szakkollégium, Budapest 58 fő
10. Kaszap István Jezsuita Egyetemi Szakkollégium, Szeged 33 fő

EGYETEMI ROMA SZAKKOLLÉGIUMOK

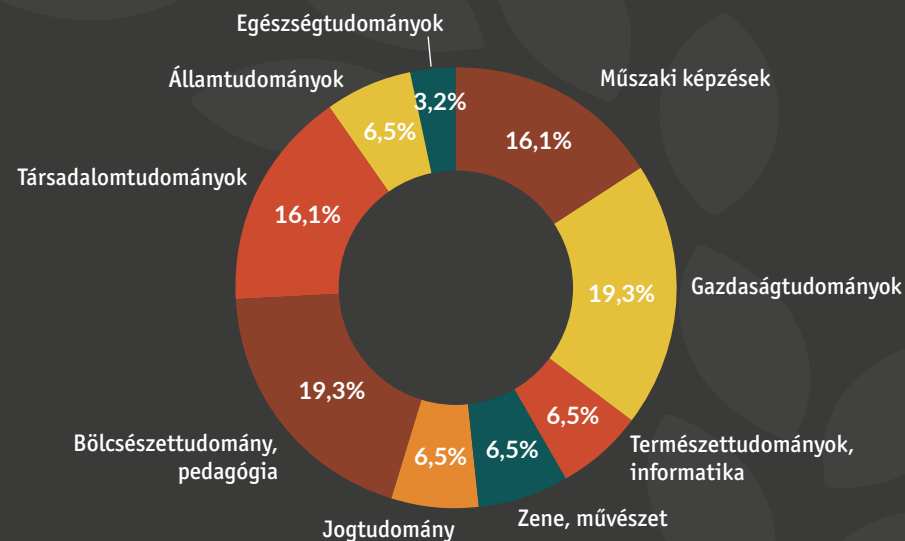
11. Kaposvári Egyetem Roma Szakkollégium 21 fő
12. Eszterházy Károly Főiskola Roma Szakkollégium, Eger 33 fő
13. DE GYFK Lippai Balázs Roma Szakkollégium, Hajdúböszörmény 37 fő

HATÁRON TÚLI JEZSUITA EGYETEMI KOLLÉGIUMOK

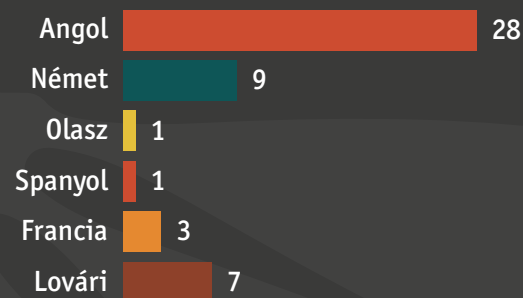
14. Marosvásárhelyi Jezsuita Egyetemi Lelkészség Kollégiuma 59 fő
15. Leuveni Collegium Hungaricum 17 fő

KOLLÉGIUMUNK A SZÁMOK TÜKRÉBEN

Különböző képzési területek aránya

A hallgatók által tanult nyelvek aránya

TANULMÁNYI RENDSZER

A hallgatók felsőoktatási, idegen nyelvtanulással, informatikai ismeretszerzéssel összefüggő tevékenységei, valamint az egyéb, szakkollégiumhoz köthető személyes tehetséggondozással kapcsolatos elfoglaltságai megterhelik a szakkollégistákat a hétköznapi életük folyamán. Ezért a szakkollégium a tanulmányi tevékenységét hivatott egy tanulmányi hétvégén, tömbösítve tartja. A tanulmányi hétvége folyamán a három modulba tartozó kötelező és kötelezően választható kurzusok kerülnek meghirdetésre, melyeket a hallgatók a hétvége folyamán hallgathatnak meg, vehetnek részt rajta. **Egy szemeszterben 4 tanulmányi hétvége áll rendelkezésre. Egy tanulmányi hétvége alkalmával kurzusonként 3 egyetemi órának megfelelő előadáson vehetnek részt a hallgatók.**

A szakkollégium képzési rendszere két egységből tevődik össze:

1. Junior szakkollégisták:

A szakkollégista hallgatók tagságuk első két évében a képzési rendszer kötelező képzési elemein, tehát kötelező kurzusokon és készségfejlesztő képzéseken vesznek részt. A kurzusok elvégzése minden hallgató számára kötelező. A kötelező képzési elemek elvégzése után, várhatóan a junior képzés negyedik félévében a „junior dolgozat” sikeres elkészítése zárja a képzési egységet.

A kötelező kurzusok és készségfejlesztő foglalkozások meghatározásának elsődleges szempontja, hogy a szakkollégium célkitűzésének megvalósítását minél hatékonyabban segítsük. A kötelező kurzusok 3 alapvető ismeretkörre épülnek: *a cigány-magyar identitást segítő, a spirituális jellegű, valamint a közismereti tudást gyarapító* kurzusok. A készségfejlesztő foglalkozások az egyes kurzusokhoz bizonyos szinten kapcsolódnak.

Kötelező kurzusok:

- Magyarországi roma közösségek társadalmi helyzete
- Magyarországi roma kultúra
- Vallásismeret
- Jogi és közgazdasági ismeretek

Kötelező készségfejlesztő foglalkozások:

- Kommunikáció
- Önismeret
- Mindfulness
- Kutatásmódszertan

2. Junior képzést elvégzett szakkollégisták:

A junior képzést már sikeresen elvégzett (senior) szakkollégisták a szakmai team által koordinálva, a hallgatók érdeklődési körének megfelelő, tudásukat leghatékonyabban és leghasznosabban bővítő, hallgatók által választott workshopon vesznek részt. Minden félévben egy workshopon kötelező a részvétel. A hallgatók a workshopon végzett munkájukat egy közösen létrehozott produktum bemutatásával igazolják, melyet a workshop oktatója írásban véleményez, és a hallgatók félévben nyújtott teljesítményével együtt osztályzattal értékeli.

JUNIOR DOLGOZATOK

A junior dolgozatok fő célja, hogy az egyetemi szakdolgozat elkészítéséhez szükséges képességeket fejlessze az írásbeli szakmai kommunikáció gyakorlásával.

Köztes célja, hogy a Jezsuita Roma Szakkollégium diákjait abban támogassa, hogy felkészülhessenek a szakmai munkájukat kiegészítő tudományos közlések elkészítésének tanulási folyamatára.

Kimeneti célok:

- a hallgatót érdeklő témában a szakmai közlések kritériumaihoz igazodva gondolatait írásban tudja rögzíteni,
- fejlődjön az információgyűjtési és szelektálási képessége,
- bővüljön a számítógépes szövegszerkesztő programismerete,
- tapasztalja meg a nagyobb terjedelmű írásos munkához szükséges idő- és kapacitástervezés sajátosságait.

A junior dolgozatokat valójában a nevelő/oktató testület (segítők) és a hallgató együttműködésének egyik minőségi indikátorának tekinthetjük. A dolgozat sikeressége a formai keretek megadásának/elsajátításának minőségétől, a tartalom vázlatainak közös pontosításától, a lexikális ismeretek irányított és önálló megismer(tet)ésétől, a részhatáridők, konzultációk megvalósulási pontosságától legalább annyira függ, mint a hallgató téma iránti elkötelezettségétől, a dolgozat megvalósítására fordított időtől, energiától.

Az elkészült junior dolgozatok mindegyike a maga nemében sajátos, egyedi. A hosszabb hallgatói-segítői együttműködési folyamat egyik köztes stációja. Az értéket elsősorban nem is csak az elkészült dolgozat mint „szellemi termék” képviseli, hanem az odavezető út, ami egy alkotói folyamat során koncentrált, nem is mindig tudatos önfejlesztést tükröz.

A jövőbeni szakmai munkában a junior dolgozat olyan eszköz is, ami további elmélyült kutatást és szakmai-módszertani fejlődést alapozhat meg, illetve ennek irányait is kijelölheti.

Az alkotók elhagyták a komfortzónájukat, feltárták, „pellengérre állították” gondolataikat. A gondolatok szabadságát szem előtt tartva, itt kevés helye lehet kritikának. Ez a véleményük, amit el kell fogadni. A sorok között az érzelmek is

kitűnnek, ami elsősorban tiszteletet ébreszt minden olvasóban. A „tálatás” – az írásos munka formai, szerkezeti oldala – nyilvánvaló, hogy minden junior dolgozat estében csiszolható, fejleszthető. Ezért a dolgozatok értékelésénél inkább a formai szempontok érvényesülésére és az esetleges érvelési hibák feltárása lehet/érdemes koncentrálni.

Tehát az alkotási folyamat (ön)fejlesztő jellege és a megadott keretekhez való igazodás megfelelése mellett a junior dolgozatokra adott reflexiók, írásos értékelések is különös jelentőséggel bírnak. Hozzákapcsolódnak a dolgozatokhoz, és nemcsak a hallgatót segíthetik, biztathatják további értékes szellemi termékek előállítására, hanem a segítőknek is támpontot nyújt az egyéni és csoportos támogató-segítő munka tartalmának tervezéséhez.

Solymosy József Bonifác

Junior dolgozatok a 2018/19-es tanévben

- Hatvani Ádám: **Cigány egzisztencia Magyarországon**
- Orsós Tamás: **A Jezsuita Roma Szakkollégium szakkollégistáinak pénzgazdálkodási szokásai és módszerei**
- Sallai Jenő: **A hévízi kávéházi cigányzenészek helyzete a 21. században**
- Varga Valentina: **A Jezsuita Roma Szakkollégiumban lakó roma fiatalok életútja az egyetemig**

KURZUSOKTATÓK

2018/19 őszi félév

Asztalosné Elekes Szende és Asztalos Dániel – **Önismeret**
Daróczy János Gyula – **Magyarországi roma kultúra**
Hajdu András – **Vezetés, menedzsment**
Kállai András – **Cigányábrázolás a művészetben**
Milus Marianna – **Szóbeli kommunikáció**
dr. Rövid Márton – **Kutatásmódszertan**
Solymosy József – **Magyarországi roma közösségek társadalmi helyzete**
Sisakné dr. Fekete Zsuzsa és dr. Sümegi Zsuzsa – **Jogi és közgazdasági ismeretek**
Szőnyi Szilárd – **Közélet és sajtó**
Török Gyula – **Írásbeli kommunikáció**

2018/19 tavaszi félév

Asztalosné Elekes Szende és Asztalos Dániel – **Önismeret**
Daróczy János Gyula – **Magyarországi roma kultúra**
Farkas György és Nagy Anikó – **Médiaműhely**
Kiss Ulrich SJ – **Geopolitika**
Milus Marianna – **Kommunikáció**
Solymosy József – **Magyarországi roma közösségek társadalmi helyzete**
Sebellédi Áron – **Bevezetés a Microsoft Office használatába**

A 2018/19-ES TANÉV KURZUSAI

1. Kurzusok

MAGYARORSZÁGI ROMA KULTÚRA

Én egy olyan közösségből jöttem, ahol a cigány hagyományok közül csak a zene az, ami kimagaslóan jelen van az életünkben. Ez a kurzus viszont a cigányság más-más oldalát ismertette meg velem, mellyel a roma identitásom is jelentősen megerősödött. *Józi*

MAGYARORSZÁGI ROMA KÖZÖSSÉGEK TÁRSADALMI HELYZETE

Az tetszett a kurzusban, hogy interaktív volt, és hogy egy-egy téma kapcsán mindenki kifejezhette a saját véleményét. *Dzsenifer*

JOGI ÉS KÖZGAZDASÁGI ALAPISMERETEK

Számomra leginkább a tanár személye volt vonzó a kurzuson, mert ő maga is bíróként tevékenykedik, így hitelesen tudott a jog minden területéről beszélni. Imádtam ezeket az órákat. *Eszter*

2. Készségfejlesztő foglalkozások

KOMMUNIKÁCIÓ

Számomra azért volt hasznos a szakkollégium által szervezett Kommunikáció kurzus, mert egy nagyon határozott, de mégis kedves ember adta át a tudását. Sokat tanultam tőle, úgy gondolom, azóta javult a fellépésem és a metakommunikációm. *Regina*

ÖNISMERET

Mindig úgy tudtam eljönni a kurzusról, hogy valamennyivel közelebb kerültem magamhoz, és tisztábban láttam, mik a céljaim, ki is vagyok én igazán. *Ábris*

KUTATÁSMÓDSZERTAN

A Kutatásmódszertan kurzuson nagyon hasznos tudásra tettünk szert, amely szakdolgozatkészítés vagy akár más egyéb kutatás során igen értékes és jól hasznosítható. *Tamás*

3. Workshopok

KÖZÉLET ÉS SAJTÓ

A kurzuson Szőnyi Szilárddal, a Heti Válasz volt újságírójával olyan izgalmas témákat jártunk körül, mint a közélet és a média összefonódása, vagy hogy a katolikus egyház milyen kihívásokkal néz szembe a 21. században, illetve elméltünk azon, hogy a gender vajon tudomány vagy csupán ideológia. Azt gondolom, hogy az alkalmon tovább fejlődött a kritikus gondolkodásunk, s igazi értelmiségi diskurzusok alakultak ki. *Zsolti*

VEZETÉS ÉS MENEDZSMENT

Szeniorként már megbeszélhetjük a hallgatótársaimmal, hogy mit tanulnánk szívesen a tanulmányi hétvégéken, ami nagyon jó lehetőség. A Vezetés és menedzsment sokunk számára hasznos ismereteket adott át, amiket akár a munkahelyünkön is alkalmazhatunk majd, de az egyetemi oktatásban nincs lehetőség ezek elsajátítására. Szó volt arról, hogy milyen egy jó vezető, hogyan lehet hatékonyan csapatban dolgozni – ezek a szakkoliban, a diákbizottságban is fontos kérdések, főleg a team-rendszer kialakulása óta. *Attila*

CIGÁNYÁBRÁZOLÁS A MŰVÉSZETBEN

Kállai András tanár úrral betekintést nyerhettünk a cigányság vizuális reprezentációjába, a gádzsók (nem cigányok), majd a romák által készített alkotások mentén, tisztább képet kapva a sztereotípiák társadalomra való hatására. A workshopon vizsgáltuk azt is, hogy mitől lesz egy alkotás a cigányság kultúráját hordozó művészeti produktum. *Dezső*

GEOPOLITIKA

Tetszett a kurzusban, hogy az „előre legyártott” lexikális tudás átadása helyett inkább a szemléletformálásra és az önálló gondolkodásra helyezte a hangsúlyt Ulrich atya. *Ádám*

MÉDIAMŰHELY

A legjobb a kurzusban számomra a csapatmunka volt egy közös cél érdekében, valamint a digitális média világába való betekintés lehetősége. *Zoli*

BEVEZETÉS A MICROSOFT OFFICE HASZNÁLATÁBA

Azért találtam hasznosnak a kurzust, mert segített az informatika területén korábban megszerzett ismereteim felelevenítésében, illetve hiányosságaim pótlásában. *Valentina*

Az önkormányzatiság kialakítása a JRSZ-ben

Ebben az évben a JRSZ hallgatói diákönkormányzatiságuk fejlesztésére fektettek nagy hangsúlyt, és a Szent Ignác Jezsuita Szakkollégium mintáját alapul véve sikerült kiépítenünk az ún. teamrendszert, valamint Diákbizottságot hoztak létre, mely a hallgatók érdekeinek képviselője mellett a teamrendszer működéséért is felelős. Rácz Bianka az alábbi interjúban erről kérdezte a korábbi és jelenlegi diákbizottsági tagokat.

SAKMAI TEAM: a team tagjai felelnek a kollégium kötelező és választható programjainak (pl. csütörtök esték és a kulturális esték, tréningek, szimpózium) összeállításáért, szervezéséért, és részt vesznek a lebonyolításban is.

KÖZÖSSÉGI TEAM: a team feladata olyan programok szervezése, mely segíti a közösség építését. Ezek lehetnek akár csapatépítő alkalmak is, de ide tartozik a lelkeségi programok, évnyitó és évzáró rendezvények, táborok szervezése és lebonyolítása is.

BELÜGYI TEAM: a team tagjai vállalják a felelősséget a mindennapi élet során felmerülő tennivalók elvégzéséért, társaikat a kulturált együttélés szabályainak betartására ösztönzik. Kreatívan részt vesznek a szakkollégium programjainak lebonyolításában, vállalják a szükséges háttérmunkák elvégzését.

KÜLÜGYI TEAM: ők a szakkollégium „krónikásai és toborzótszjtjei”. Közösségi eseményeinket dokumentálják, azokat online felületeken megosztják. A team tagjai felelősek a szakkollégium külső kapcsolatainak ápolásáért, folyamatosan tartják a kapcsolatot a Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat (KRSZH), valamint a Jezsuita Egyetemi Kollégiumok (JEK) tagjaival, velük együtt programokat szerveznek.

Mikor merült fel ötletként, hogy megreformáljátok a diákbizottság működését?

Oláh Attila: Korábban nem volt kiépített diákbizottsági rendszer, igényét éreztük, hogy változtassunk, így hát belevágunk.

Mi volt a motivációtok a kezdeményezésre?

Attila: Az első lépések az önszerveződés kialakítása mentén folytak. Az önszerveződés alapja a szakkollégiumnak. A motiváció az volt, hogy valami olyat hozzunk létre, ami az utánunk következő generációnak útmutatást ad. Eleinte az együttműködés nehezen működött, szokatlan volt mindenkinek. Akkor még hárman voltunk a diákbizottságban: Kitti, Zsolti és én. Kezdetben sok probléma volt ezzel, de közben belejöttünk. Aztán arra jutottunk, hogy ehhez kevés a három fő, így decemberben a létszám bővítés mellett döntöttünk. Nem is az összeegyeztetés okozta igazából problémát, hanem a sokszor nagyon rövid határidők, és hogy olykor heti szinten kell készülni.

Az első évben hogyan sikerült motiválni mindenkit a rendszerben való együttműködésre?

Attila: Fontos volt tudatosítani, hogy mindenkinek saját érdeke ez a rendszer. Olyan eseményeket szervezünk, ami mindannyiunkat érdekel, így közös céllá tettük az eseményeket. Felhívtuk a figyelmét a hallgatónak, hogy ebből rengeteg mindent lehet tanulni, bele lehet pillantani a rendezvényszervezés világába.

A régi rendszerhez képest min változtattatok?

Attila: Több felelősséget kapott a diákbizottság és hallgatóság is a program-szervezés terén.

Milyen kihívásokkal néztetek szembe a diákbizottsági feladatok átvételekor?

Varga Valentina: A team megbeszéléseknek olyan időpontot találni, ami mindenkinek megfelel. Nagyon motivált voltam már az elején, de ez kellett is. A tanulás és a szakkollégiumi elvárások nagyon sok energiát igényelnek, és ez még plusz nyomást, felelősséget jelent.

Erdei Anita: Nehezen lehet a csapattagokkal betartani a határidőket. Az első lépésekben még elveszve éreztem magam, de aztán tisztává vált számomra az út.

Orsós Tamás: Fel kell fogni, és fel kell nőni a feladathoz. Ambivalens érzelmeim vannak. A feladatom a teamek egybentartása és összehangolása, valamint a szakmai team vezetése is az én felelősségem.

Komlósi Róbert György: Leginkább a team megbeszélések és a vezetőséggel való megbeszélések mentek az elején döcögősen, nagyon nehéz mindenkinek jó időpontot találni, ezért az a célravezető, ha megadott időpontokkal dolgozunk. A másik ilyen dolog a csapatom feladatainak az elosztása volt, az egyes feladatok nem egyforma energiabefektetést igényelnek, ezért figyelni akartam arra, senki ne legyen túlterhelve.

Hogyan működik a kommunikáció a diákbizottságon belül, a hallgatókkal és a vezetőséggel?

Robi: Külön Facebook-beszélgetésben vagyunk a diákbizottság tagjaival, és külön a team tagjaival. Ezenkívül, ha valamilyen fontos hír vagy megbeszélnivaló van, akkor e-mail is szóba jön, ha nem találjuk meg egymást személyesen. A vezetőséggel én személy szerint jobban szeretek személyesen beszélni, erre van is lehetőség a megbeszéléseken, amiket havonta tartunk, de persze egy-egy fontos e-mail mindig van a fiókomban.

Milyen mértékű energiabefektetéssel jár diákbizottsági tagnak lenni?

Valentina: Az egyetemi tanulmányok és a szakkollégiumi terveink megvalósításához is nagy önfegyelem kell, a diákbizottsági tagság fokozza ezt.

Robi: Nyilván a ráfordított idővel és hozzáállással arányos, én próbáltam megtalálni azt az energiát, amit még úgy tudok befektetni a diákbizottság és a közösség ügyébe, hogy még nem veszek el magamtól minden szabadidőt.

A diákbizottság tagjai között hogyan oszlanak el a feladatok?

Anita: A teamrendszer, amit az előző diákbizottság megalapozott, alapvetően meghatározza a feladatainkat. Ezenfelül a közösséget érintő kérdéseket külön megbeszéléseken vitatjuk meg, ezekről legtöbbször a munkatársak minden diákbizottsági

tagnak elküldik az információt, amit esetleg nem, azt a DB elnöktől megtudjuk. Egységesen oszlik el mindenkin a feladat, ennek alapja a közös megegyezés.

Az elkövetkezendő egy évben mik a céljaitok a teamekben, hogyan képzelitek el a kollégium működését?

Valentina: A közösségi team közreműködésének köszönhetően egy újabb irányt vett a kollégiumunk. A workshopok szervezésénél a gyakorlatiasabb jellegű tudás elsajátítására törekszünk, eszerint választjuk meg a féléves tanulmányainkat a szakkoliban. Viszont fontos, hogy legyen idő a tudás elsajátítása, elmélyítésére. Ezért az egyik javaslatom az, hogy a workshopot nem csak fél évre, hanem egy évre is választhatnánk. A közösségi életben „testvériesebb” viszony kiépítése az egyik legfőbb célom. Ha bajban vagyunk, akkor állunk egymás mellé, és segítünk egymásnak.

Anita: Mivel ebben az évben kevésbé sikerült a többi szakkollégiummal a kapcsolatot kiépíteni, így remélem, a következő évben több lehetőséget teremtünk erre, és sok közös programot szervezünk a KRSZH tagjaival, a SZIK-kel. Remélem, hogy a közösség még a jelenleginél is összetartóbbá válik.

Robi: Hatékonynak érzem a belügyi team működését, ezért remélem, hogy hasonlóképpen lesz ez a következő félévekben is. Talán azzal a kiegészítéssel, hogy a diákbizottságon átfolyó információ még pontosabban kerüljön a szakkollégistákhoz, és minél jobb legyen a visszacsatolás a munkatársak felé is.

Tomi: Pozitív vagyok, a következő egy évben gördülékeny lesz minden. A kollégium adta programok és szakmai tudás hasznosnak bizonyultak számunkra. Kijelenthetem, hogy ezek után is azon próbálunk dolgozni, hogy mindenki lehetőségként tekintsen a szakkollégiumra.

Az őszi félév programjai

CSÜTÖRTÖK ESTÉK

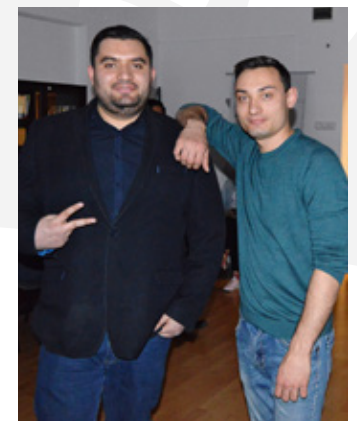
- Kiss Ulrich SJ vitaestje Európa múltjáról, jelenéről és Lehetséges jövőjéről
- Beszélgetés dr. Schiffer Andrással
- Beszélgetés a WizzAir egyik alapítójával, Hajdu Andrással
- Interaktív közösségi est Pribék Lászlóval
- Közösségépítő alkalmak Asztalos Dániel vezetésével

KULTURÁLIS ESTÉK

- Snétberger Ferenc szóló gitárestje
- Filmvetítés: A cigánytábor az égbe megy
- Országház-látogatás
- Műpa vetítés: Csajkovszkij – A diótörő
- KRSZH zenés est

TRÉNING

- Prezentációs technikák

A tavaszi félév programjai

CSÜTÖRTÖK ESTÉK

- Beszélgetés a Shetland U.K. Nyelv-iskola vezetőjével
- Dr. Zupkó Gábor előadása az Európai Unióról
- Vitaest a cigánytelepi droghasználatról
- Müpa vetítés: 30Y koncertfelvétel
- Horváth Kristóf estje
- Paskó Ildikó és Tonté Barbara előadása a középiskolai programokról
- Beszélgetés a hivatásokról egy roma származású tűzoltóparancsnokkal
- Beszélgetés Al Ghaoui Hesna-val a félelemről

KULTURÁLIS ESTÉK

- Ady-kiállítás megtekintése a Budapesti Corvinus Egyetemen
- Zenés est a Karaván Familia közreműködésével
- Múzeumlátogatás: Az ismeretlen Görgei
- Beszélgetés Joka Daróczi Jánossal életútjáról, munkásságáról

TRÉNINGEK

- Vezetőképző
- Karriertervezés

KRSZH tanévnyitó tábor a JRSZ szervezésében

Idén is megrendezésre került a Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat tanévnyitó konferenciája, melynek ezúttal szakkollégiumunk, a Jezsuita Roma Szakkollégium volt a házigazdája. A kétnapos eseményre az Észak-Dunántúl szívében, a tatai Öreg-tó partján került sor. Az egész ország területéről érkeztek hozzánk a roma szakkollégiumok munkatársai és hallgatói, akik az elmúlt évek élményei miatt már izgatottan várták az idei rendezvényt. Mi felkészülten vártuk őket, az érkezést és regisztrációt követően finom reggelire invitáltuk a hétvége résztvevőit.

Immár hagyománnyá vált, hogy a tanévnyitó konferenciát imával kezdjük, közösen hitet téve az előttünk álló tanévre. Idén sem volt ez másképp, Hofher József SJ, vagy ahogyan a JRSZ-esek szólítják, Hofi atya vezetésével imádkoztunk. Ezt követte díszvendégeink köszöntőbeszéde: Fülöp Attila, szociális ügyekért felelős államtitkár, Schanda Anikó, a KRSZH elnöke, Laborczy Géza, az Evangélikus Roma Szakkollégium vezetője és a Roma Szakkollégiumok Egyesületének elnöke, valamint Fixl Renáta, a szakkollégiumok egyik támogatójának, a Hanns Seidel Alapítványnak képviselője.

Ezután kezdődött az ifjúsági kerekasztal Langerné Victor Katalin társadalmi felzárkózásért felelős helyettes államtitkár moderálásával, melyen a roma szakkollégiumok önszerveződése és diákbizottságainak szerepe volt a téma.

A hivatalos hangvételű eseményeket az ebéd után felváltották a sokkal kötetlenebb, játékos programok, melyeknek célja a különböző szakkollégiumok diákjai közötti kapcsolatok, barátságok kialakítása és elmélyítése. Többek között Habiszti cigány kulturális társasjáték, városnézés és sárkányhajózás várta a résztvevőket. Különösen nagy sikert aratott ez utóbbi a meglehetősen hűvös és szeles időjárás ellenére is. A napot Oláh Gergő és zenekarának, a Roma Soul-nak és a Karaván Famíliának zenés estje zárta, egymás és természetesen egy jó bor társaságában.

Vasárnap reggel Tata polgármestere, Michl József köszöntötte az egybegyűlteket, majd ökumenikus istentiszteletre került sor, amelynek keretében megáldották az elsőéves szakkollégistákat. Ezt követték a workshopok, amelyen ki-ki a saját ízlésének és érdeklődésének megfelelően választott előadáson vehetett részt. Néhány téma ezek közül: a romák médiában betöltött szerepe; a tanulás értéke a roma családokban; a cigány hagyományok és művészetek szerepe a fiatalok körében; a roma nők helyzete a változó világunkban; illetve a hit értéke a közösségszervezésben.

A másfél napos konferenciát Hámori Orsolya, a szakkollégiumunk igazgatója zárta beszédével, amiben köszönetet mondott munkatársainak és szakkollégistáinak a rendezvény lebonyolításában végzett alázatos munkájukért és minden kedves támogatóknak, továbbá reményét fejezte ki, hogy e rövidke idő alatt szövődött ismeretségek tovább építik a roma szakkollégiumok közötti kapcsolatokat.

Báder József, Hatvani Ádám

Újabb Trianon fenyeget

Dizájnerdrogokkal arat a halál
a mélyszegény gettókban

Bátor konferenciát rendeztek szombaton a jezsuiták: a tanácskozás során a szegregátumokban megjelenő új pszichoaktív szerhasználat jelenségével foglalkoztak. A konferencia szervezésében megjelenik az a felelősség, amely kialakult olyan egyházi szereplőkben, akik rendszeresen jelen vannak a mindentől elzárt, mélyszegény gettókban.

A konferencia fővédnöke, Székely János püspök, a Boldog Ceferino Roma Misszió Vezetője a tanácskozást egy olyan történettel nyitotta, ami szerint azt illusztrálja, hogyan fordul a konferencia által tárgyalt probléma felé egy keresztény, egy tiszta gondolkodású ember. E történetben egy munkahelyen pszichológiai vizsgálat folyik. Egy háromgyerekes édesanya kerül sorra. Azt kérdezi tőle a szakember, hogy melyik gyermekét szereti a legjobban. Nincs különbség, mindhárom gyermekét egyformán szereti, válaszolta. Csakhogy a pszichológus ezzel nem elégedett meg, a választ nem értékelte megfelelően, és felszólította az anyát, hogy beszéljen őszintén, mert ha nem így tesz, annak következményei lesznek. Az anya szemében könnyek gyűltek, és elmondta, hogy valóban nem egyformán szereti a gyerekeit. Azt szereti jobban, amelyik éppen bajban van: amelyik elesik és sír, vagy éppen beteg, és fájdalmai vannak. E kivételektől eltekintve minden gyermekét egyformán szereti.

– Észak-kelet Magyarország most segítségért kiállt, cigány testvéreink bajban vannak, nyomoruk, fájdalmuk kimondhatatlan. Ezt a kiáltást az érző szívnek meg kellene hallania – mondta a püspök, aki a helyzet drámai voltának illusztrálására egy másik történetet is elmesélt: ebben egy kisfiú mesél apjának különleges álmáról. Két farkas vív elkeseredett harcot egymással: egy fekete, rosszindulatú és egy fehér, szelíd, nemes állat. Az apja azt feleli, neki is van néha olyan érzése, mintha két farkas küzdene benne. A kisfiú megkérdezte, melyik farkas győz.

– Amelyiket jobban eteted. Az fog győzni, melyiket gondolatainkkal, tetteinkkel etetünk – válaszolta Székely János püspök, aki hangsúlyozta, hogy a probléma rendkívüli, hiszen a magyar diákok több mint húsz százaléka próbált már kábítószert. (...)

Székely János nem fukarkodott az erős történetekkel, példázatokkal, amelyekkel a szegregátumokban élő romák kétségbeejtő helyzetére kívánta felhívni a figyelmet. – Hadd idézzem fel Harrach Péter volt szociális és családügyi miniszter egy bölcs mondatát. Ő azt mondta, Magyarországnak két sorskérdése van. Az egyik a demográfiai krízisünk, hiszen egyre kevesebb gyermek születik. A másik sorskérdés a cigány testvéreinkkel való együttélés. Ha nem tanuljuk meg egymást segítve, egymást tiszteletben tartva testvérként építeni ezt a közös hazát, akkor nemzetünk számára nem képzelhető el szép jövő. A roma testvéreink sorsát figyelve gyakran jut eszembe Trianon, az, hogy a kiegyezés utáni évtizedekben a magyar politikai vezetés nem volt érzékeny a nemzetiségekre. Trianon előtt nem éreztük a veszélyt. Nem tettünk meg mindent a nemzetiségek felemeléséért. Szinte mi építettük azt a hangulatot, ami aztán a trianoni békediktátumhoz vezetett. Mintha hasonló folyamat zajlana most a cigánysággal kapcsolatban. Mintha nemzetünk teljesen elhagyta volna a kelet-magyarországi régiót, mintha itt hagynánk az itt élőket elképesztő nyomorban, teljesen kilátástalanságban, ócska iskolákban, munkalehetőség híján tengődve. Építjük azt a hangulatot, amelyben teljesen jogos lesz az a kérdés, hogy elszakadunk-e ettől a hazától. Mintha mi építenénk ezt az újabb Trianont. Erre a területre, Észak-Kelet Magyarországra minden felelős kormánynak óriási energiát, rengeteg pénzt, sok figyelmet kellene koncentrálnia – fejtette ki.

Székely püspök felszólalása után a konferencia szakmai felelőse, Topolánszky Ákos beszélt. A Budapesti Református Cigány Szakkollégium lelkésze, korábbi kábítószerügyi helyettes államtitkár elmondta: hat éve hívta el őt egy cigány vezető Somogyba, megmutatni neki a valóságot.

– Azóta vált személyes missziómmá, hogy megpróbáljuk felhívni a figyelmet erre a jelenségre. Azóta járok miniszterekhez, államtitkárokhoz, s e konferencia is igazi, testvéri együttműködésnek köszönhető. Jó lelkek mozogtak ebben a történetben, amelyet a rossz lelkek sem tudtak elrontani – fűzte hozzá. (...)

De miről is van szó, amikor a szegregátumokban fogyasztott dizájnernedrogról beszélünk?

– 2005-2006 tájékán jelentek meg a dizájnernedrogek a piacon, azonban először ezek a középosztály szerei voltak. 2010 környékén azonban a hátrányos helyzetű csoportoknál tűntek fel ezek a szerek. Megjelent a gettódrogozás fogalma – tudtuk meg Rácz Józseftől, az ELTE Pszichológiai Tanácsadás Tanszék vezetőjétől. Két csoportra oszthatók ezek a szerek, az egyik csoportba a katonon-származékok tartoznak, azaz a mefedron, pentedron, a kristály, illetve másikba a szintetikus kannabinoidok, mint amilyen a biofű vagy a herbál. (...)

A Társi-Tudok Kutatóintézet munkatársa, Lannert Judit egy tavaly végzett vizsgálat tapasztalatait osztotta meg a konferencia résztvevőivel. A kutatás során kilenc iskolát kerestek fel, ahol 5–8. osztályos gyerekekkel, a szüleikkel és pedagógusokkal, segítő szakemberekkel beszéltek. Azt hitték, a téma tabu lesz a gyerekek között, de tévedtek: a 261 általános iskolás korú válaszadó 8 százaléka mondta azt, hogy fogyasztott már valamilyen szert. Az is kiderült, hogy a családok zömében és a tágabb közösségben valamilyen függőség – leginkább az alkohol – jelen volt. Lannert Judit szerint az iskola lehetne egyfajta védőfal, mert azok a gyerekek, akiknek a tanulás, az iskolai közösség sikerélményeket, örömet ad, kevésbé vannak kitéve annak, hogy tudatmódosító szerekkel meneküljenek a jelenből. Lannert Judit kritikusan beszélt az egyházak szerepéről, és ezek a mondatok álltak össze a konferencia egyik legfontosabb üzenetévé.

– A településeken a helyi elit elkülönül, jó iskolába, akár a szomszéd településre is elviszi a gyermekét, ahol jellemzően egyházi iskolák vannak. Az egyházi iskolákra nem jellemző, hogy integrált iskolákat tartsanak fent – világított rá arra, hogy mennyire Janus-arcúak az egyházak: amikor aktívan részt vesznek a roma gyerekek iskolai elkülönítésében, akkor megfosztják őket a társadalmi integráció legfontosabb helyszínétől, miközben pasztorációval és más szolgáltatásokkal próbálnak segíteni. – Az egyházaknak reflektálniuk kellene erre a jelenségre – összegezte.

Ónody-Molnár Dóra

(A cikk teljes terjedelmében olvasható a 168 óra online oldalán.)

Mit adott a szakkolínak az EU?

„Mit adtak nekünk a rómaiak?” – hangzik el a már klasszikussá vált kérdés a *Brian élete* című filmben, amire a helyes válasz a harcias kérdező szerint a „Semmit” lenne, de a kevésbé öntudatos, a párhúséget nem ismerő bekiabálók sorolják az ismert „projekt-eredményeket”.

Vajon mit adtak nekünk az európai adófizetők az elmúlt két projektidőszak összesen több mint tíz féléve alatt a diákok ösztöndíján, a kurzusvezetők, mentorok, tutorok, téringvezetők és egyéb fejlesztő szakértők díján kívül? Na jó, a munkatársi bérek és általában az adminisztrációs költségek jelentős részét. De azon kívül? Oké, még a tatai KRSZH-tábort, pozsonyi koleszhétvégét, leuveni és marosvásárhelyi tanulmányi utakat, négy nyári tábort, más vidéki utakat és vagy százötven közösségi esthez a kaját. Semmi mást! Ja de, még vagy négyezer nyelvórát, nyelvi tábort, médiaműhelyt, évkönyvek és szóróanyagok, felvételi kampányok megjelenésének lehetőségét – és még jó pár kisebb dolgot.

Az idén, a második uniós projekttel zárult közel hét év személy szerint nekem is sokat jelentett: hihetetlen jó munkatársi közösségben, izgalmas és kihívásokkal teli feladatokkal, eredeti és tehetséges diákokkal dolgozhattam egy nagyon jó ügyért. Nem utolsósorban pedig visszatérhettem egyetemistakori lakóhelyemre, hogy egy kicsit újra fiatal, és ha nem is diák, de a szó legteljesebb értelmében tanuló lehessenek. Nagyon köszönöm mindenkinek!

Bartal Attila

Esély a jövőre

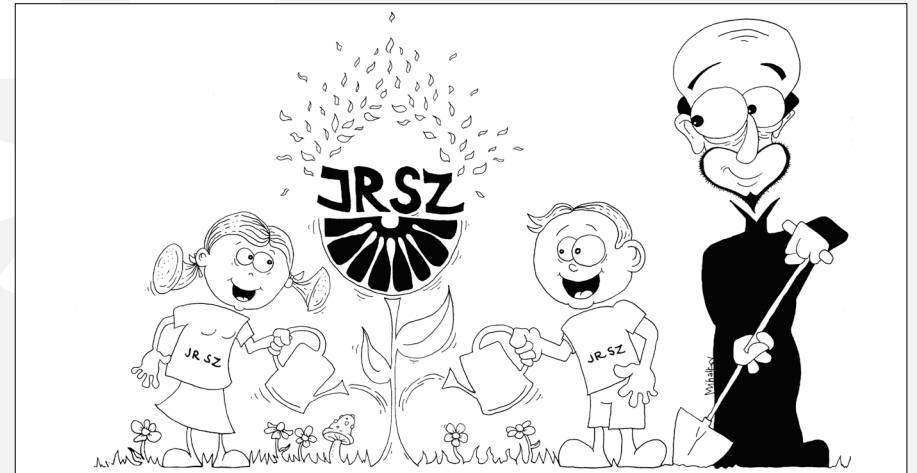
Fiatalokat támogat a roma szakkollégium

Hátrányos helyzetű és roma középiskolásokat támogat és ezzel a továbbtanulásra ösztönöz a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium. A hétvégén Szegeden rendezték meg a táborukat, ahol az ország különböző pontján élő diákok találkozhattak.

– Mindig tudtam, hogy szeretnék továbbtanulni, még akkor is, ha az én falumban ez nem mindennapos. Kezdetben magyartanárnak készültem, ám egyre jobban vonz a média világa – mondta a roma származású Szőcsi Dániel. A 18 éves fiú egy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei kistelepülésen, Fábánházán él, Nagyecsedre jár gimnáziumba. Ő is részese annak a programnak, amelyet ebben az évben indított el a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium a budapesti Jezsuita Roma Szakkollégiummal közösen. Egy olyan három éves programot indítottak, amivel a felsőoktatásba készülő roma, illetve hátrányos helyzetű középiskolásokat támogatják.

– A Cherhaja programban helyi közösségekben élő mentorokon, tanárokon keresztül érjük el a továbbtanulásra készülő, tehetséges, de hátrányos helyzetűk miatt nyelvi vagy egyéb kulcskompetenciákban hiányossággal küzdő diákokat. Ők amellet, hogy természetbeni juttatásokat kapnak, így iskolaszereket sportruházatot, szükség szerint IT-eszközök biztosítunk számukra, részt vehetnek ingyenes nyelvtanfolyamokon, készségfejlesztésben és tantárgyi felkészítőkön – magyarázta a szegedi Cherhaja Camp táborban Mészáros Ferenc, a szakkollégium vezetője.

A hétvégén Szegedre invitálták az ország minden részéről érkező diákokat egy három napos táborba, amelynek célja az volt, hogy a fiatalok egymást megismerve nyerjenek motivációt a továbbtanulásra. Itt többek között pályaaorientációs előadásokat, motivációs tréningeket hallhattak és Szegedet is megismerhették játékos feladatokon keresztül.

– Az a célunk, hogy hosszabb távon kísérjük őket, a három év alatt 30 fiatalt szeretnénk bevonni, most tizenöten vannak. A felsőoktatásban jelentős változások lesznek jövőre: alap lesz egy tantárgyból az emelt szintű érettségi és a középfokú nyelvvizsga megléte a bejutáshoz, emiatt különösen aktuális a fiatalok ilyen irányú támogatása is – részletezte Mészáros Ferenc. Erre jó példa a nehéz körülmények között élő Danis Henrietta.

– Sokszor elbizonytalanodtam a továbbtanulást illetően, örülök, hogy bekerülhettem a programba. Az angol tudásom elég gyenge, a családom nem tudná a költségeket finanszírozni, erre most lehetőséget kaptam – fogalmazott a fiatal lány.

Hajó Edina

(A cikk teljes terjedelmében olvasható a delmagyar.hu weboldalon.)

Megújult a JRSZ épülete

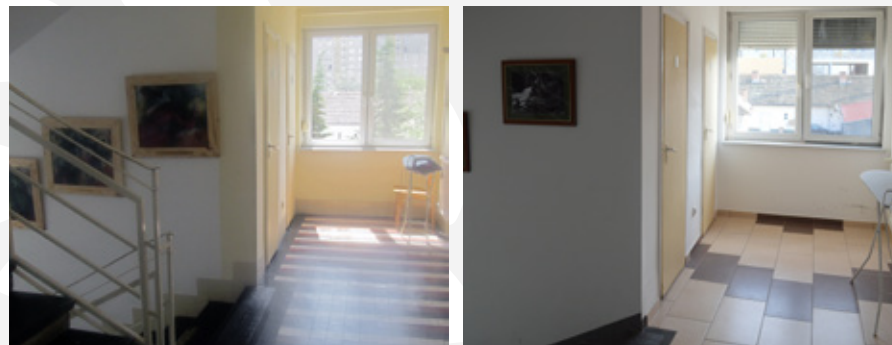
2018 nyarán a kollégium épületében – több pályázati forrásnak köszönhetően – egy teljes körű felújítás zajlott.

Jezsuita támogatásból (ARKA) tudtuk felújítani a fürdőket; a szobák és folyosók új padlóborítást kaptak, az egész épületet kifestettük, és új beltéri ajtókat vásároltunk.

Az EGYH-EOR pályázatnak köszönhetően egy korábban raktárként használt, rossz állapotú, szigetelés, fűtés nélküli tetőtéri helyiségből hangulatos és meghitt közösségi teret alakítottunk ki, amely kettős funkciót tölt be: a jobb oldala kápolnaként, a bal oldala beszélgető sarokként funkcionál. Mind a két részt fiatalosan rendeztük be, így a diákok teljesen magukénak érezhetik, s beszélgetésre, filmvetítésre is tudják használni. Az új helyiség berendezési tárgyait szintén a támogatásnak köszönhetően tudtuk beszerezni: többek között szőnyeget, kanapét, üllőpárnákat, függönyt vásároltunk. A korábbi kápolna, a lakószobák épületrészén kívül eső helyiség ezáltal „zajos”, közösségi tér funkciót kapott, itt lehet zongorázni és más hangszereken játszani, szülinapi bulikat tartani, csocsózni, dartsózni.

Az EMMI támogatásából pedig egy tetőtéri raktárt hoztunk létre, itt tartják a diákok azokat a holmikat, amiket épp nem használnak, és a szobájukban csak útban lennének.

Kása Anita

Lelkiség a JRSZ-ben

A mindennapok nehézségeivel nem kell egyedül megküzdenünk – talán ez az egyik legnagyobb előnye a szakkollégiumi közösséghez való tartozásnak. Igyekszünk még jobban odafigyelni egymásra és saját lelki egészségünkre is. 2019 februárjától ebben két új munkatárs segítette Hofi atya munkáját, Horváth Ferenc SJ és Mihalkov Ferenc SJ. A 2018/19-es év lelkeségi alkalmairól készült képválogatás után Mihalkov Ferivel olvashatnak interjút.

„Alapvetően két dolgot tudok kiemelni a JRSZ-ben töltött szolgálati időmből. Az egyik a vezetéssel kapcsolatos, ahogy megéltem, hogy a háttérben hogyan keresik a hallgatók számára a lehetőségeket a fejlődéshez, tanuláshoz, és mennyire

motiváltak és összetartóak abban, ahogy értük dolgoznak. Ez főleg egy vezetőségi csapatépítő hétvégén lett számomra nyilvánvaló. Még akkor is, ha nem volt teljesen súrlódásmentes az együttműködés a lakókkal, alapvetően mindig szem előtt tartották a kollégisták ügyét, és őszintén akartak nekik segíteni. A kollégisták részéről pedig a természetes nyitottságot, érdeklődést tudom kiemelni, ahogy könnyedén szóba elegyedünk bármikor, és tudtunk komolyan is beszélni. Sőt, nem egyszer tabuk nélkül beszélgettünk olyan kérdésekről, mint például a »cigány« vagy »roma« megszólítás kiből mit indít el. Nem egyszer meghatott, ahogy beengedtek a magánéletükbe, behívtak a szobájukba, és megmutatták, hogyan élnek, mivel foglalkoznak, milyen hangszereken játszanak, vagy éppen milyen nehézségekkel küzdenek. Egy-egy nagyobb program meghirdetésekor, mint a csíksomlyói zarándoklat vagy a Széder-este, sokan jelentkeztek őszinte érdeklődéssel és nyitottsággal. Szívesen gondolkodom vissza e közös kalandjainkra. Köszönöm.”

Horváth Ferenc

Interjú Mihalkov Ferencsel

Hogyan kerültél kapcsolatba a Jezsuita Roma Szakkollégiummal?

Hét év után kerültem vissza Magyarországra. Amikor hazajöttem, itt folytattam a tanulmányaimat a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán. A második félévben, januárban keresett meg engem a provinciális azzal az ajánlattal, hogy jöhetnék a Jezsuita Roma Szakkollégiumba dolgozni. Ez azért fontos nálunk, mert mi, jezsuiták mellett, hogy tanulunk, végzünk úgynevezett apostoli munkát. Mi azt mondjuk magukról, hogy nemcsak tanulunk, hanem formálódásban vagyunk, és a mi formálódásunkhoz fontos az, hogy részt vegyünk a klasszikus padban ülős tanulásban és valami olyan tevékenységben, amit amúgy is csinálunk mi, jezsuiták. Aztán úgy alakult a dolog, hogy hárman lettünk, a két jezsuita pap, Horváth Ferenc atya és Hofi atya, és én nekik segítettem tulajdonképpen.

Szerda délutánonként vagy köztünk a kollégiumban. Hogyan telik ezen kívül egy heted?

Hát úgy, hogy ami az én hetemet meghatározza, az a tanulás.

Tehát gyakorlatilag hétfőtől péntekig suliban vagy, az egyetemen?

Igen. Az előző félévben is, meg most is öt napot reggeltől délutánig ott vagyok, teológiát tanulok. Emellett részt veszek az otthoni közösségem életében, amit úgy

hívnak, hogy Xavéri Szent Ferenc Rendház, a Sodrás utcában, és elég sokan járnak hozzám lelki vezetésre, kb. a hét minden napján van valaki, akivel beszélgetek, aki jön hozzám. Ez kitölti a napjaimat.

Amikor idekerültél, mi volt az elvárás, mi volt a te szándékod, célod, ötleted az itteni munkával kapcsolatban?

Az volt a fontos, hogy hogyan tudjuk közösségben megélni – mind a kollégistákkal, mind a vezetőséggel – azt, ami nekünk az ignáci lelkiség, amit ez a spiritualitás ad. Ez azt jelenti, hogy nekünk a lelkiség központjában a Jézussal való személyes kapcsolat áll, és hogy ezt programokra vagy gyakorlati dolgokra vagy találkozásokra lebontva hogyan tudjuk megélni közösségben, és hogyan tudjuk megélni egyenként, személyenként is.

Te hogyan élted meg a hallgatókkal való találkozást?

Nagyon hálás vagyok érte, rengeteget kaptam és kapok folyamatosan tőlük. Én azt éltem meg, hogy akikkel itt találkoztam, azok nyitottak, befogadóak és kedvesek voltak. Nagy bizalommal jöttem azért is, mert a provinciális is nagy bizalommal küldött engem, meg így fogadott engem Hofi atya is, ezzel a bizalommal és szeretettel. Annak ellenére, hogy én korábban nem vettem részt a roma szakkollégium életében, mégis azt éreztem, hogy ismerős környezetbe jövök, mintha hazajönnék.

Tudsz-e olyan konkrét történetről beszámolni, ami meghatározó volt számodra az itt eltöltött idő alatt?

Elsősorban a személyes találkozások. Amikor le tudtam ülni egy-egy emberrel beszélgetni, és ahogyan ők be tudtak fogadni a saját életükbe, és megosztani velem a saját életüket. Nagyon fontos volt számomra a húsvéti Széder-est, amit Horváth Ferivel és a szakkollégistákkal közösen rendeztünk. Jó volt megélni azt, ahogyan készültünk rá, ahogyan tudtunk csapatban dolgozni, ami, hangsúlyozom, azt jelenti, hogy szakkollégistákkal és a rendtársammal együtt. A közös étkezésnek már önmagában van egy nagyon erős közösséget építő hatása. A másik, ami eszembe, az a csíksomlyói pápalátogatás több szakkollégistával. Ott is azt éltem meg, hogy fontos volt a csapatmunka, a felkészülés erre a látogatásra. Az, hogy jezsuitákkal, kollégistákkal, vezetőséggel tudtunk együtt készülni. Fontos volt, hogy mi ez az esemény, hogy itt van a pápa, a szomszédba látogat egy erdélyi, székely búcsúhelyre, Csíksomlyóra, ami a történelmünknek egy fontos része.

Hogyan élték meg a hallgatók szerinted ezt a zárándoklatot?

Én azt gondolom, hogy fontos volt számukra. A zárándoklatnak az volt a lényege, hogy elmegyünk a búcsújáróhelyre, és találkozunk a pápával, de beleadjuk azt, amiben vagyunk, amik vagyunk. Fontos volt, hogy a szállásunk Tusnádfürdőn volt Bőjte Csaba egyik házában, és ott találkoztunk az ottani közösséggel, az árvaházzal, a nevelőkkel, a gyerekekkel. Vagy például az, hogy a szakkollégisták készültek azzal, hogy vigyünk valamilyen hasznos dolgot azoknak a gyerekeknek, akik ott vannak. Már azzal, hogy fizikailag viszünk magunkkal valamit, adunk magunkból, és viszünk a zárándoklatból magunknak valamit. Nem csak belecsöppentünk, hanem felkészültünk arra, hogy hova fogunk menni, hogy kikkel fogunk találkozni.

Szerinted hogyan lehet nyitni a roma/cigány közösségek felé?

Szerintem az első és legfontosabb dolog az, hogy úgy nyitunk egymás felé, hogy egyikünk sincs birtokában valamilyen igazságnak, nincs nálunk a bölcsek köve. Nem a saját elképzelésünket próbáljuk a másikra kényszeríteni. Azzal a bizalommal oda-menni a másik ember elé, hogy amit hozunk, azt oda tudjuk és merjük ajándékozni a másik embernek. És ott van bennünk az a bizalom, hogy nem tudjuk, mi fog történni.

Mik a jövőbeli személyes terveitek a szakkollégiumi közösséget illetően?

Milyen tevékenységeket szeretnétek folytatni vagy újakat bevezetni?

Ami fontos, és nagyon várjuk, hogy kialakuljon a rendszeres közösségi imaélet. Hogy tudatosuljon az itt lévő hallgatóban az, hogy ők hetente kétszer közösen összeülhetnek egy közös imára, és ez egy nagyszerű lehetőség. A másik az, hogy a következő tanévben legyen lehetőség a szakkollégistáknak közösen részt venni egy ignáci lelkigyakorlaton. Itt meg lehetne élni azt, hogy az Istennek és magamnak szentelt közös idő hogyan tud az én életemben segíteni. Amit még nagyon fontosnak tartok,

hogy legyenek meghirdetve olyan alkalmak, amikor velünk, jezsuitákkal beszélgethet a hallgató, és ilyenkor konkrétan az ő életükről és az ő lelki életükről tudunk beszélgetni.

Mi az, amit magaddal viszel az itt eltöltött szakkollégiumi tevékenységedből és életedből?

Arra a kérdésre, hogy mi az, amit magammal viszek, azért nem tudok válaszolni, mert az mindig összekapcsolódik bennem azzal, hogy elmegyek valahonnan, de még nem áll szándékomban elmenni a kollégiumból. De ilyen értelemben magammal vinni, nagyon egyszerűen úgy tudnám mondani, hogy a szeretetet, boldogságot, amit az itt lévő emberektől kapok, mind a hallgatók, mind a vezetőség részéről. Ettől gazdagabb az életem, mert egy-egy alkalommal, amit itt töltök, lehet, hogy ez most nagy szó lesz, de miután kilépek a kollégiumból, már nem az az ember vagyok, mint aki korábban belépett ide. Azt, hogy azok az emberek megajándékoznak engem, akik itt élnek, és rajtuk keresztül a Jóisten ad nekem valamit, vagy rámutat az én életemben olyan dolgokra, amelyeket magamtól valószínűleg nem vennék észre.

Hálásan köszönöm a válaszaidat, a további munkádhoz pedig jó egészséget és erős hitet kívánok neked!

Én is hálás vagyok, hogy itt lehetek köztetek. Isten áldjon mindenkit!

Virág Ádám

Szakkollégiumért Díj 2018/19

A Szakkollégiumért Díjat ebben az évben Hofher József SJ, Hofi atya kapta. Több éves odaadó és lelkiismeretes munkájáért nem lehetünk elég hálásak, köszönettel tartozunk feltétlen bizalmáért, támogatásáért.

„Nagyon hálás vagyok a kollégium »nagypapájának« a bizalmáért és a feltétel nélküli szeretetéért. Köszönöm, hogy mindig meghallgatott és bármilyen kéréssel bizalommal fordulhatok hozzá.” *Kitti*

„Azért vagyok hálás Hofi atyának, mert sokszor segített nekem és mindig kiállt mellettem.” *Eszter*

„Ezúton köszönöm neki a kollégium és a cigány egyetemisták felkarolását, nélküle biztosan nem alakulhatott volna meg ilyen kiforrottan ez.” *Regina*

„Hálás vagyok, hogy megismerhettem. Jól estek az ösztönző szavak, a lelki támogatás, az önzetlen segítség és a belém vetett bizalom az évek alatt. A legjobbakat kívánom és bízom abban, hogy még találkozunk.” *Zoli*

„Legelső találkozásunkkor felajánlotta, hogy eljönne hozzánk vidékre és megismerné a szüleimet. Erre sajnos nem került sor, de rendkívül jól esett, hogy ennyire törődött velem, velünk az évek során. Bármikor megérkezik közénk, mindig hoz magával valami lélekemelő gondolatot a kollégium falai közé.” *Simi*

„Azt hiszem, Hofi atyának sok roma fiatal nevében is megköszönhetem közvetítő szerepét a roma szakkollégiumok létrejöttében, melyek számos fiatal (köztük engem is) segítettek/segítenek diplomához jutni. Továbbá köszönöm neki a közös beszélgetéseket, melyek által jobban megértettem az evangéliumot, s nem utolsósorban azt is, hogy személyében egy olyan jó embert ismertem meg, aki igazán szívén viseli a cigány nép sorsát.” *Zsolti*

„Hadd köszönjem a meg a beszélgetéseket, sajnos csak 1 éve ismerlek, de rengeteg dolgot köszönhetek neked: a vidámságot, amit hoztál a kollégiumunkba, valamint a mentális támogatást. Eddigi életem során nem volt egyházi személyekkel kapcsolódásom, talán volt is bennem egy kis tartás, de neked köszönhetően nyitottabb vagyok, és teljesen másképp állok, mind az egyházi személyekhez, mind a közösséghez. Befogadást éreztem tőled, ami segített beilleszkedni. Bízom benne, ha lesz idő, meglátogatsz minket!” *Krisztián*

„Ezeket a kedves sorokat azért írom most neked sok szeretettel, hogy megköszönjem mindenki és a saját nevemben is azt a sok szeretetet és gondoskodást, amit tőled kaptunk. Nagyon különleges ember vagy számomra, egy példa értékű ember, akire mindig fel lehet nézni és mosolyogva gondolni rá. Köszönöm neked a beszélgetéseket és az őszinte pillanatokat.” *Adri*

Beszélgetés az Év Szakkollégistájával

Kovács László Zoltán másodéves hallgatója intézményünknek. Biztosan állíthatom más hallgatótársam nevében is, hogy hihetetlen erőfeszítéseket tesz szakkollégiumunkért. Az egyetem mellett oly aktívan tudja formálni közösségi létét, hogy 2018-ban társai és a Diákbizottság az ő munkája mellett tette le voksát: elnyerte az Év Szakkollégistája címet. Nem csoda, hiszen rendkívüli alázattal és odaadással végzi a munkáját. A tavalyi évzárón a díjátadás után mindnyájan csak gratulálni tudtunk, és szívből kívántunk neki további szerencsét, hiszen munkája ezzel a díjjal megkoronázódott. A minap egy rövid beszélgetés erejéig sikerült elcsípnem. Jó volt érezni újbóli motiváltságát, megtapasztalni önzetlenségét és beszélni élményeiről.

Kérlek, meséld magadról pár szót!

Salgótarjáni származású vagyok, második éve vagyok a Jezsuita Roma Szakkollégium hallgatója, valamint ez az ötödik félévem a Károli Gáspár Református Egyetem osztatlan tanári szakán, történelem-angol nyelv szakpáron.

Miért választottad a tanári pályát?

Azért választottam, mert érdekelt az angol, és magában az anglisztikával szerintem nem lehet mit kezdeni. Emellett vonzóvá vált számomra a tanári pálya is. Éppen

ezért választottam mellé a történelmet, mert az is érdekesnek tűnt. Valamint azért, mert akartam segíteni a körülöttem lévőknek, és úgy gondoltam, hogy az a legegyszerűbb segítségi mód, ha így továbbadom a tudásomat, segítsek a fiataloknak még tovább fejlődni, hogy ők is előrébb tudjanak lépni. Fontosnak tartom a társadalmi felelősségvállalást, mert én is megkaptam ezt a segítséget, szeretném ugyanúgy visszaadni a társadalomnak.

Említetted, hogy te is kaptál hasonló támogatást. Volt példaképed?

Igen, mondhatnám mentornak is. Ezt a személyt onnan ismerem, ahol az egyetem előtt dolgoztam. Azért volt számomra motiváló személyiség, mert rengeteg mindenfelé foglalkozott. Vállalkozó, filmrendező, fényképész, erdészeti diplomával rendelkezik, és egy turisztikai irodát is működtet. Ő tanította meg nekem a helyes prezentálás főbb szempontjait, valamint megismertette velem az önkénteskedést. Ő az, aki motivált engem, aki miatt továbbtanultam.

Hogyan kell elképzelni, milyen lesz az ifjú Kovács tanár úr? Szeretni fogják a diákok?

Remélhetőleg szeretni fogják. Azt tervezem, hogy már a legelső órán dolgozatot íratok. De ezt úgy kell elképzelni, mint egy előzetes tudásfelmérést, ami inkább tesztalapú. A szakkollégium egyik oktatója alkalmazta ezt a fajta „számonkérést”, ő ismertette ezt meg velem, melyek az órák elején voltak. Ez úgy zajlott, hogy az óra elején egy öt-hat kérdéses rövid tesztet töltöttünk ki, majd az óra végén újra kitöltöttük ugyanezt a tesztet, mely megmutatta fejlődésünket. Ezt tovább szeretném vinni. Arra szeretném sarkallni a diákokat, hogy inkább önszorgalomból tanuljanak. Épp ezért házi feladat helyett szorgalmi feladatot adnék, vagy házifeladat-opciókat, mert leginkább a belső motivációt szeretném felkelteni bennük.

Mik voltak a motivációid, hogy a Jezsuita Roma Szakkollégium tagja legyél?

Ahogy már a fentiekben említettem, fontos számomra a társadalmi felelősségvállalás, ezért mindenképp ide szerettem volna jelentkezni. A későbbiekben hátrányos helyzetű és roma fiatalokat szeretnék tanítani Salgótarjánban vagy környékén. Fontosnak tartom azt, hogy segítsek nekik is, valamint hozzá szeretnék járulni, hogy ők is tanulhassanak. Nem kell feltétlenül a felsőoktatásba bekerülniük. Tudom, ez lenne a legjobb, de nem szeretném azt, ami Salgótarjánban is van, hogy 16 éves

korukban elhagyják az iskolát. Örülnék, ha a fiatalok a későbbiekben szereznének egy szakmát vagy egy felsőoktatási szakképzésre jelentkeznének. A nyelvtanításban tervezek egy szakkört a lemaradóknak, mert sajnos a tanórákon nincs lehetőség, hogy rendszeresen felzárkóztassuk őket. Éppen ezért egy nyelvi kurzus, azt gondolom, az iskolának jól jön majd.

Mit gondolsz, mi volt az a tevékenység, ami miatt kiérdemelted ezt a címet?

Egy nap Hiba György SJ odajött hozzám, és feltette nekem ő is ezt a kérdést. Hirtelen átgondolva azt hiszem, hogy a lehető legmegfelelőbb választ adtam neki. Mégpedig azt, hogy nem tettem semmit, csak mindent csináltam úgy, ahogy azt a hétköznapi napokban is szoktam. Pont, mint egy igazi keresztény, aki megcsinálja, de nem vár érte semmit, csupán a közösségért teszi.

Valamint rengeteg háttérmunkában vettem részt, amit a többiek nem igazán tapasztalhattak. Ilyenek a tiszta konyha, tanulmányi hétvégék előtti reggeli és több konstruktív javaslat a Diákbizottság felé.

Egy kicsit tudnál mesélni, hogy a JRSZ mit ad hozzá a jövőbeni céljaid megvalósulásához?

Azonkívül, hogy széles választékú kurzusokat biztosít a hallgatók számára, szerintem az is elég fontos, hogy egy közösséget és kultúrát ad át nekünk. Mint említettem, szeretnék majd a jövőben roma fiatalokkal foglalkozni, éppen ezért nekem ez nagyon jó, hogy jobban megismerhetem a roma kultúrát, a hagyományokat és azt, hogy hogyan élnek. Édesapám révén félig roma vagyok, de otthon nem nagyon követem a kultúrát, mert anyukám nevel minket, és így szinte ebből nem ismerek semmit. A JRSZ azért fontos számomra, mert biztosítja nekem a lehetőségeket. Például a nyelvkurzusokat, kulturális alkalmakat, programokat, ahol segít közelebb hozni az emberekhez.

Vannak a tanodás alkalmak, amikor a Csörögi Tanoda meglátogat minket, ahol kipróbálhatom magam, és azt, hogy milyen hátrányos helyzetű és roma kisgyerekekkel foglalkozni. Ez szerintem elég jó lehetőség, hiszen sok tapasztalatot ad, és a JRSZ segítségével megismerhetem az oktatási rendszer ezen oldalát is.

Mi az, ami kikapcsol, mivel töltöd a szabadidődet?

Elég általános dolgokat kedvelek. Ha a szabadidőm engedi, szeretek olvasni, mindenképp szépirodalmat is, de modern fantasy regényeket is. A kedvenc könyvem a *Game of Thrones*. Szeretem a *Gyűrűk ura* trilógiát, ha a szépirodalmat tekintjük, akkor Örkény István műveit kedvelem, főleg az egyperces novelláit, azok elég viccesek. Szeretek filmeket nézni, sportolni, túrázni, és természetesen a barátokkal összeülni, kártyázni.

Báder József

BELÜGYMINISZTERIUM

Az évkönyv megjelenését a Belügyminisztérium támogatta.